

Emailadres: annekuijsstichting@xs4all.nl
Rekeningnr : 9359677 te Houten

ANBI

De ANBI status is binnen, dus vanaf nu zijn je donaties aan het AKS aftrekbaar van de belasting.

Over de Anne Kuijs Stichting...

De Anne Kuijs Stichting AKS –begonnen als Anne Kuijs Fonds–zag het licht in 2002 tijdens een familieweekend van kinderen en (achter)kleinkinderen van Oma Anne Kuijs-Visser.

Een van onze nichten Anne Kuijs (vernoemd naar onze gemeenschappelijke oma) werkt sinds 1998 in Afrika. Als sportdocente coördineerde ze een sportprogramma in een vluchtelingenkamp in Kenia. Vervolgens werkte ze op een lerarenopleiding in Malawi in de Physical Education department. Daarna werkte Anne bij Terre des Hommes in Tanzania waar zij leerkrachten opleidde in het geven van sport aan gehandicapte kinderen. Inmiddels is Anne ook gediplomeerd ergotherapeute en werkt als zodanig in het ziekenhuis van Mwanza (Tanzania). Door te wonen en werken in Afrika komt Anne vaak met ouders in contact die het aan middelen ontbreekt hun kinderen naar school te laten gaan. Daardoor ontstond het idee om als familie gezamenlijk en structureel een aantal van deze ouders financieel te ondersteunen. Anne zorgt daarbij dat het geld op de juiste plaats terecht komt en ziet erop toe dat de donatie van het AKS aan onderwijs voor de kinderen en jongeren wordt besteed.

Inmiddels helpt het AKS 12 kinderen en hun ouders, die overigens zelf altijd een deel van de schoolkosten zelf betalen. Daarnaast ondersteunt het AKS ook projecten van anderen waarbij onderwijs en opleiding van kinderen en jongeren altijd centraal staat.

Ofschoon begonnen als 'familiefonds' is het AKS inmiddels ook bij vrienden en bekenden een begrip en van zelfsprekend is iedereen van harte welkom als donateur van het AKS!

Community Oriented Rehabilitation Mwanza – Making life better!

Het revalidatie programma in Mwanza is nu 7 weken bezig en al 36 kinderen zijn met hun ouders naar het ziekenhuis gekomen voor een therapeutische week. Twee grote donaties hebben dit mogelijk gemaakt:

- Nicht Margreet heeft met haar tennisclub Kattenlaan in Amsterdam een loterij georganiseerd waarvan de opbrengst voor het AKS bestemd was. Dit bracht wel 1100 euro op!
- Ook OPA heeft niet stil gezeten, dit is de Oud Papier Actie van de kerk in Steenwijk. We ontvingen wederom een mooie bijdrage van hen: 2000 euro.

Sinds oktober komen er om de week vijf gehandicapte kinderen van ver buiten Mwanza, samen met hun verzorger voor revalidatie naar het ziekenhuis in Mwanza, waar Anne werkt als ergotherapeut. De kinderen met hun moeders logeren dan samen op een zaal op de kinderafdeling, waar Anne haar therapie materiaal naar toe sleept. Ze heeft intake gesprekken met de verzorgers (meestal moeders, maar ook wel eens een tante of vader) en de

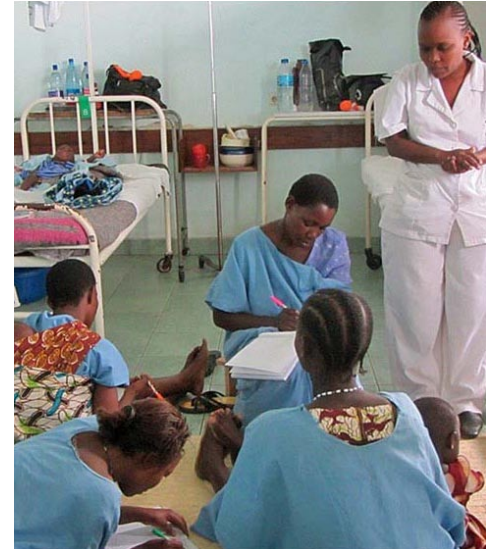
Baraka in zijn rolstoel.

kinderarts onderzoekt de kinderen.

De meeste kinderen hebben cerebrale parese (zijn spastisch of juist heel slap) vaak samengaan met verstandelijke handicap en/of epilepsie. Maar er was ook een broertje en zusje met misvormde armpjes, handen en vingers (moeder had zelf ook handen zonder duimen, en ook opa had softenon-achtige armen). Er was een jongetje, Baraka genaamd (wat 'blessing' betekent) met spina bifida, een waterhoofd en kromgegroeide benen, er waren nog vijf andere kinderen met een waterhoofd, drie kinderen met een verstandelijke handicap (waarvan 2 met het Down syndroom), een baby met epilepsie en een jongetje met wormen (die dus eigenlijk niet in dit programma hoorde, want dat is met medicijnen zo verholpen). Van de 36 kinderen waren er 11 ondervoed en deze werden ook opgenomen in het voedingsprogramma (iedere drie uur een kop speciale melk). Een verpleegster kwam met de moeders praten over gezonde voeding om ondervoeding te voorkomen. Voor drie spastische kinderen werd een handspalk gemaakt om vergroeiingen van de spastische hand te voorkomen, voor een ander kind beugels om de benen recht te krijgen en Baraka heeft een rolstoel gekregen (met dank aan Margret en Hans voor hun genereuze donatie voor het rolstoelen project!).

het vervolg van dit programma en verblijf van de 5 kinderen uit hun district. Op deze manier heeft het programma meer kans van slagen om standaard onderdeel te worden van de gezondheidszorg.

Moeders krijgen informatie over gezonde voeding.

Op werkbezoek in Tanzania!

Ook dit jaar is Anne's moeder weer op bezoek geweest bij Anne in Tanzania. Ze werd vergezeld door haar vriendin Tons en Anne's nicht Annelies, tevens penningmeester van het AKS. Annelies heeft namens het AKS een kittig foto-toestelletje mee voor Anne om o.a. foto's te maken voor de AKS nieuwsbrief en voor haar werk. Het vorige toestel van Anne werd in het ziekenhuis gestolen. Ze maakt vaak foto's voor het schriftje met oefeningen dat de moeders meekrijgen. Veel moeders kunnen namelijk niet lezen en hebben dan meer aan foto's dan aan beschrijvingen van oefeningen.

Ook een bezoek aan de chimpansees in het Gombe Stream National Park.

Samen met de moeders maakt Anne per kind een behandelplan en dan nemen ze oefeningen door die de verzorger met het kind kan doen om de ontwikkeling te bevorderen. Voor de kinderen die nog geen hoofd en rompbalans hebben zijn dat bijvoorbeeld oefeningen om zelf het hoofd op te tillen, om zelf te zitten en om de handen te gebruiken. Kinderen die dit al kunnen, krijgen training in de zelfverzorging: zelf eten, drinken, aan-/uitkleden, wassen, tanden poetsen, naar de wc gaan en voorbereiding op schoolse activiteiten, zoals tellen, tekenen en schrijven.

Je kunt zien dat de meeste moeders niet gewend zijn om de ontwikkeling van hun kind en de communicatie te

In het programma doen ze ook een muziksessie met drums en allerlei shakers (soort sambaballen en met steentjes gevulde wasbordjes). De moeders zingen in hun stamtaal, terwijl ze proberen de kinderen zelf muziek te laten maken met hun instrument.

stimuleren of om hen dingen zelf te laten proberen. Thuis heeft moeder daar echt geen tijd voor en doorgaans leren kinderen in Tanzania van oudere kinderen. De moeders wassen het kind alsof ze de afwas doen, kleden ze aan en uit en verwisselen luiers zonder enige interactie, hup-hup op de automatische piloot. Tijdens deze week leren ze om wat meer tegen/met hun kind te praten, zodat de kinderen wat meer begrijpen van hun wereld en misschien wat woorden opdoen. En als moeder haar spastische kind eerst vertelt wat ze gaat doen, kan dat ook schrikreacties voorkomen, zodat het kind minder snel in een stuip trekt. Bijvoorbeeld de tijd nemen om het kind te baden of de tanden te poetsen en te proberen ze zoveel mogelijk te betrekken bij wat er gebeurt.

Regina, een blind en verstandelijk gehandicapt meisje van 3 leerde tijdens de week zelf te drinken en te eten, eerst onder protest natuurlijk. Moeder gaf haar rijst in haar handje en dat gooide Regina boos op de grond, het is veel makkelijker als mama je voert. Maar na een kwartier modderen waarin moeder dat handje naar het mondje bracht, kreeg Regina het toch door en begon ze zelf te eten. Ook heeft ze voor het eerst op de pot gepoept, weer een mijlpaal, en een zegen voor moeder die zo minder poepluiers/doeken hoeft uit te wassen.

Het programma is na 10 weken afgelopen en Anne probeert de districtsziekenhuizen zover te krijgen dat ze structureel gaan meebetalen aan

Regina leert zelf drinken en eten.

'Even' schoolgeld betalen

Klinkt dat niet lekker simpel. Anne krijgt geld overgemaakt dat ze dan in Tanzania uit de muur trekt (pint) en stort op de rekening van de school van Isaac Kanza. Maar vergis je niet: Tanzania zou Tanzania niet zijn als er niet wat struikelblokken worden opgeworpen voor zoiets normaal als schoolgeld storten.

Isaac gaat naar de middelbare school in Moshi, 800 km oostelijk van Mwanza. De schoolgeld-instructies die Anne gemailld kreeg van Clara Kanza (Isaac's tante), vermeldt het bankrekeningnummer van de school. Anne pint het benodigde geld en gaat naar de branch van de betreffende bank in Mwanza. Daar vult ze een deposit-slip in. Op de slip is geen ruimte voor de naam van de student, dus krabbelt ze zijn naam er ergens tussen en sluit dan aan in een van de rijen. Aangezien iedereen begin januari schoolgeld moet betalen voor z'n kinderen zijn het rijen met minimaal 30 wachtenden voor u. Na ongeveer een uur is ze aan de buurt en overhandigt het geld met de slip en krijgt een kopie ervan mee. So far so good. Isaac wordt alleen toegelaten als hij de deposit-slip kan laten zien, dus die moet nog even gescand en gemailld worden naar Clara, zodat ze die kan uitprinten en aan Isaac geven. Maar na twee weken belt Clara dat Isaac naar huis is gestuurd door school want de betaling was niet binnen gekomen. Of Anne weer even naar de bank kan gaan om de bank manager met de headmaster te laten bellen dat het geld echt overgemaakt is. Tuurlijk, nix anders te doen, dus waarom niet. Daarna belt Anne met de headmaster die zegt dat de overmaking nog niet is getraceerd maar dat Isaac gedooft wordt op school terwijl zij traceren waar het geld is. Maar na een maand krijgt Anne weer bericht van Clara dat Isaac weer van school is gestuurd, want het geld is nog steeds niet op de rekening van school beland. Of Anne nog eens langs de bank wil gaan om de manager van Mwanza-branch met de manager van de Moshi-branch te laten bellen om te kijken waar het geld gebleven is. De manager belt Anne terug als er meer bekend is. Maar dat gebeurt natuurlijk niet, dus Anne voor de vierde keer naar de bank om met de manager te praten. Daar vertelt de manager dat het geld terecht is, maar dat de bank-employer de naam van Isaac niet vermeld

had op de overmaking, wat de zoektocht vertraagd heeft. Alsof het de eerste keer is dat er schoolgeld wordt betaald! Anyway, uiteindelijk belt Clara dat Isaac weer op school is en nu een brief van de headteacher heeft waarin staat dat hij niet meer weggestuurd mag worden.

Inmiddels heeft Anne de rapporten ontvangen van Isaac en van Midvent (de dochter van Clara). Midvent heeft het heel goed gedaan in 2011, ze staat nr. 1 van haar jaar (102 leerlingen)! Isaac is 43-ste van zijn jaar, doet het goed.

In Kenia: Perpetual Wambui

Perpetual is het nichtje van Joseph, de AKS-agent in Kenia. Ze gaat naar groep 6 van de Solowa Academy in Nanyuki. Anne kreeg haar rapport en een briefje: "How are you and your family? I hope you are fine. Here in Nanyuki we are doing well with my mom, grandmother and uncle. It has been raining around November, but now in December it is sunny. I'm happy you have been supporting my mother to pay my schoolfees. You have made my learning easier, because I'm now able to concentrate with my work and do better by hard working. I was number 7 out of 23, and I promise I will do better than this. I hope you will still continue supporting my mother. Pass my greetings to your family and friends. Yours sincerely, Perpetual Wambui Wangechi"

Mathias en Simon geslaagd!

Deze twee blinde/slechtziende jongens hadden een eigen sponsor via de Anne Kuijs Stichting, die na hun middelbare school, ook hun vervolgopleiding heeft gefinancierd. De jongens hadden op 3 December hun diploma-uitreiking. Natuurlijk waren Anne en Rita & Pieter, de sponsors, uitgenodigd, maar dit was in Lushoto 900 km vanaf Mwanza. De jongens zijn nu weer thuis in Basotu en klaar om als leerkracht aan de slag te gaan in het speciaal onderwijs. Hieronder een email die Anne ontving van Mathias:

*Hi madam! How ar u? I hope that ur fine, I am also fine.
Dear madam, I am so happy to inform u that I've got a teaching post where I am going to be a new teacher at Mvumi sec School in Dodoma region, Chamwino district. Once again, I really appreciate you and Md Rita together with other people whom you cooperate with, in preparing the better future for us.
I am now preparing myself to go to Dodoma. My friend Simon is posted to Longido Sec school in Arusha.
Pass my greetings to all, especially our Sponsor, Md Rita.*

*Best wishes,
Mathias.*

Opmerkelijke giften

Naast onze trouwe donoren en gelegenheden donoren waren er ook dit jaar weer opmerkelijke donaties uit onverwachte hoeken: Van de Kerkgroep in Schagen (Charitas) via Janny van der Zee: weer 250 Euro. Ontzettend leuk! Janny kent Anne omdat ze met haar man Minze in Tanzania is geweest en Anne toen heeft opgezocht. Later zijn ze nog eens gegaan omdat Minze met een groep vrienden de Kilimanjaro ging beklimmen. Ze wonen in Schagen en Janny zit bij tante An Snaas in het koor.

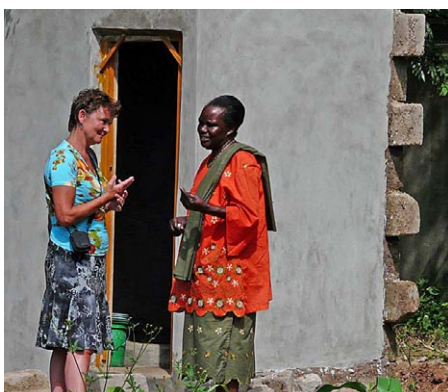
Toiletgebouw voor Perfectus nursery school in Mwanza

Deze kleuterschool wordt gerund door de moeder van Perfect, Anne's vriend in Tanzania. Ze huurt een gebouw met twee klaslokalen en teachersroom. Anita uit Schagen kwam hier vrijwilligerswerk doen en heeft deze foto tijdens de gymles gemaakt.

Gymles op Perfectus Nursery School.

Het toiletgebouw dat half af was, is ingestort door de zware regenval in oktober, november en december. Mama Perfect had een voorstel ingediend bij het AKS (450 euro) om het gebouwtje af te maken, maar dat is nu gebruikt voor een nieuw toiletgebouw. Annelies heeft de school bezocht en de wc geïnspecteerd.

Nieuw toilet van de kleuterschool, aan de rechterkant komt nog een toilet.

Nieuwe kinderen gesponsord door het AKS in Tanzania

Als blanke in een ontwikkelingsland word je bijna iedere week wel eens door iemand gevraagd voor 'sponsorship'. Janneke is een Nederlandse vriendin van Anne in Mwanza en het AKS heeft het schoolgeld voor 3 kinderen uit haar buurt gefinancierd.

- **Beatrice**, 16 jaar, ze gaat naar de tweede klas van de middelbare school (230 euro).
- **Isack**, gaat ook naar een overheids middelbare school (60 euro).
- **Yohane**, zit op een kostschool (middelbaar onderwijs) en gaat naar het 6^e jaar (182 euro).

Paolo

Paolo is een jongen die wel eens een lift krijgt van Anne. Hij vertelde haar dat hij in het laatste jaar van de lagere school zat en examen heeft gedaan. Nu wil hij graag naar de middelbare school. Maar hij is een weeskind en woont bij zijn oma, die van hem afhankelijk is voor wat inkomsten door kleine klusjes die hij doet (bijvoorbeeld de ramen lappen bij Anne). De middelbare school waar de overheid hem naar doorverwijst, is een eind uit de buurt. Paolo moet gebruik maken van het openbaar vervoer om daar te komen. Samen met Annelies zetten Anne en Paolo alle kosten op een rijtje: schoolgeld, medisch onderzoek, bijdrage voor boeken, bijdrage voor beveiliging school, embleem, identiteitsbewijs, pasfoto's, 15 schriften, wiskunde-set, pen, liniaal, map, schooltas, pak A-4 papier voor de school, emmer, veger, huur schoolbank en uniform. Bij elkaar komt dat op 91 euro. De reiskosten voor het eerste trimester zijn 20 euro. Het totaal heeft hij van de AKS penningmeester persoonlijk ontvangen. De week erna kwam hij met z'n moeder naar Anne om kennis te maken en moeder de voorwaarden uit

te leggen voor sponsoring. Het is altijd de bedoeling van het AKS dat de ouders zelf ook een deel van de schoolkosten betalen. In Paolo's geval bijvoorbeeld een woordenboek Kiswahili-Engels, want hij wil graag goed Engels leren.

Deus

Deus is de zoon van Gloria, een gehandicapte vrouw met een handbewogen driewielersstoel. Anne stuift haar dagelijks voorbij (letterlijk en figuurlijk!) op de zandweg die van de hoofdweg naar Anne's huis leidt. Ze is verlaten door de vader van haar twee kinderen (het lot van veel gehandicapte vrouwen, aldus Gloria). Deus heeft ook de lagere school net afgerond en een middelbare school toegewezen gekregen waar hij met openbaar vervoer naartoe moet. Anne en Annelies gaan namens het AKS, vergezeld door Corry en Tons, het geld thuis bij Gloria afleveren. Deus is er niet, die werkt ergens op het land. Gloria zit geroosterde erwten-achtige pinda's in kleine zakjes te doen, die ze dicht sealt met een vlammetje uit een lokaal gemaakt blikken lampje. Ze verkoopt deze zakjes bij de poort van een school. Ze schuift alles aan de kant en we gaan zitten op haar bankstel in haar piepkleine kamertje waarin ook nog haar driewieler in staat. We krijgen allemaal een zakje om te proeven. Als ze het geld overhandigd krijgt, is Gloria ontroerd. Na het afscheid besluit Tons dat ze deze jongen voortaan wil sponsoren.

Maria

Maria is het vierde kind van Leonarda, Anne's werkster die op zaterdagochtend altijd komt wassen en de hut komt dweilen. Haar man is overleden. Maria is 14 jaar en gaat naar de tweede klas van de middelbare school. Leonarda vraagt een voorschot op haar salaris van 50 euro, omdat nu het schoolgeld van de kinderen moet worden betaald. Maar in overleg met Annelies gaat het AKS haar het geld doneren.

Alle sponsoren, hartelijk dank voor uw bijdragen aan de Anne Kuijs Stichting. Met jullie steun dragen we bij aan het onderwijs en de verzorging van kinderen in Kenia, Malawi en Tanzania. Dit schept kansen op een betere toekomst voor de kinderen en hun families!

Anne, Annelies, Greet en Margreth